

jak velkou milost nám ukazuješ, že z výsosti nebeské dolů na zem vstupuješ a dobrotovně tolikerym bídám se poddávaš! Co tobě nás medle zapotřebí aneb co můžes od nás očekávat, že tak velmi se tobě zalíbilo obráz služebníka na sebe vzít!

Ó Kriste Ježíši, jak velká jest tva božská láska k bíděnému pokolení lidskému svého takové věci slyšel mluvit?

Ó člověče, povaz u sebe tu nestihlou lásku boží! Kdyby Bůh Otec byl mohl něco trpět, domnívaš se, že v tu chvíli byl by se mohl od slzení zdržet, když Syna

šem lidským k spasení rád chci podstoupit a přetrpět.

Bude, však to všecko tobě, nejmilejší Otče, a tobě, Duše svatý, k větší cti a dušobojí netoliko člověčenství život zanechá, nýbrž i božství mě nanejvýš potupeně užito s světem, s tělem, hříchem, smrtí a ukrutným dáblem, v kterémžto křtově anještu, ejhle, již jdu do velikého boje, který s pěti hlavami nepřáteli, to-kterí všechno zle mám učini. Můj tehdy nejmilejší Otče i Duše svatý a vy všickni mě nejoňavnější smrtí usmrtí, a to z pouhé zásti a zlosti. Půjdu těm dobře činiti, vím, že všecko zle se mnou se porka. Půjdu, abych ty od smrti vykoupil, kteří se dala a napotom ještě dít se bude, mohl od tebe odvrátit. Půjdu na svět, kdež pít, abych skrze to nelibost a protivnost, která tobě od počátku světa od lidí a posměch, muky a trápení, nýbrž nejoňavnější smrt kříže rád srdčně podstou-zadostiučinit. Já chci hlád i zizeň, horko i zimu, chudobu i bídu, protivensství na zem sstoupit a tělo lidské na sebe vzít a za ně tobě vedle přisně spravedlnosti božská vůle, abych člověkem učiněn byl, jsem také srdčně spokojen. Chci rád z klína Otce svého nebeského, řka: Můj nejmilejší Otče, poněvadž jest v tom tva

jak nejdřív odpověděla Maria: *Fiat*, staň se, hned jednorozený Syn boží povstal

ale kterak my lidé k našemu potěšení rozjímat můžeme.

se mají. Chceme tehdy to svate tajemství nyní považovat, ne sice, kterak se dalo, že to tajemství tak hrozne a velké jest, že ke cti jeho všickni lidé až k zemi klaněti tehdy kněz při oltari i všekeren lid přítomny na kolena klekají na dokázání toho, svateho z Marie Panny (a zase) a Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi; svate tato slova se zpívají: *Et incarnatus est de Spiritu sancto*, a vtelen jest z Duchu Na dokázání toho svata církev katolická takovy obyčej zachovává, že když při mši lení Syna božího jest tak důstojny, že před ním všichni lidé i anjělé se mají klaněti. nikdy hlubokosti jeho posthnutí a vyzkoumatí moci nebudou. Ten skutek vtě-brž všickni vyvolení boží až navěky ten předivný skutek budou zkoumat, avšak a tak božsky, že jej ani anjelský, ani lidský rozum dokonale pochopit nemůže, ný-vtelení Pana našeho Ježíše Krista. Ten skutek jest tak vysoký, tak nadpřirozený svetejší Trojice púsobila, totižto k tomu nejšťastnějším a v datích největším Nyni přicházíme k tomu největšímu a nepochopitelnému skutku, který nej-

Kterak Syn boží člověkem jest učiněn

Kapitola čtyřdátá osmá